

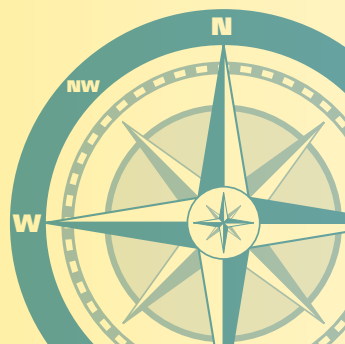

WATERSPORTVERENIGING **FLEVO**

LANGSZIJ

JAARGANG 51
NUMMER 1
APRIL 2022

FLEVO INFO

Postadres: w.v. Flevo, Postbus 333, 3840 AH Harderwijk

Verenigingsgebouw	Contributie voor 2022	Havenmeester Havenkantoor
Jachthaven de Knar Knarweg 2-4-6 3846 AH Harderwijk tel. 0341-414542 website: www.wvflevo.nl e-mail: info@wvflevo.nl	Gezinslid € 81,35	Erry Sardyn tel. 0341 - 423271
	Lid € 58,05	Kantoor administratie
	Jeugdlid € 34,70	tel. 0341 - 798563
	Entreekosten nieuwe leden € 30,00	
Postgiro van de w.v. Flevo IBAN: NL38INGB0001000473		voor Duitsland: BIC: INGBNL2A

Ere-leden
C. Verbaan †, J.W. Gründlehn †, G. v. Harten †, A.M. Bijnen

Leden van verdienste:
T. Aartsen-Brink, P. Gerards †, N.Hagen, J. ten Hove †, J.M.P. Kersten, J.Th. Megens-Gunsing, A. Meijer-Brouwer, N.H.M. Sprik, A.C. Visch-Horeman, D. Visch †

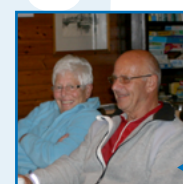
Bestuur		
Voorzitter	A. v.d. Meijden	tel. 0341 - 451997
Vice-voorzitter & Havencommissaris	E.G. Aartsen	tel. 0341 - 425410
Secretaris & Evenementencommissaris	J.H. Oskam	tel. 0341 - 416771
Penningmeester & havenadministratie	A. Meijer-Brouwer	tel. 0341 - 456674
Clubhuiscommissaris	Vacant	
Algemeen bestuurslid / ICT	W. Verwijs	tel. 06 29 56 55 27
Havencommissaris	J. Duitman	tel. 0341 - 417981
Aspirant Commissaris Zeilopleidingen	M. Harmsen	tel. 06 46 08 70 50

Redactiecommissie	
mevr. A. Meijer-Brouwer	tel. 0341 - 456674
mevr. M. Brielsman	tel. 0341 - 419957
Vormgeving Langszij	GraphFruits, Koen Hoffmann, tel. 06 53 66 61 64
Inleveren copy en advertenties voor het verenigingsblad Langszij: Postbus 333, 3840 AH Harderwijk, info@wvflevo.nl	

Langszij verschijnt vijfmaal per jaar en is het officieel orgaan van de Watersportvereniging Flevo opgericht 9 juli 1931 te Harderwijk en aangesloten bij het Watersportverbond onder nr. 89.

Jaargang 51
April 2022

LANGSZIJ 2

Van de Voorzitter	4
Van de penningmeester	6
Van de havencommissarissen	7
van de zeilopleiding	9
Woensdagavond competitie 2022	10
Altijd al eens een wedstrijd willen zeilen?	11
Vacature Gastvrouw/Gastheer	12
Jaarprogramma	14
Een bezem in de mast voeren	15
Verrassingstocht	16
Even voorstellen...	16
Mijlen zeilen en zoeken naar geluk	17
Zorg voor...	18
Van de redactie: Maandelijks leesvoer	19
Reddingboten	20
Ongeluk zit in een klein hoekje	20
Kennis en ervaring	24
Word donateur van de KNRM	25
'Brand in jachthaven Harderwijk'	27
Het had zo mooi kunnen zijn, maar...	34
Amsterdam. Varen in 2022... vignet verplicht	39
Inleveren van de copy 2022	39
Hoe een balletje kan rollen...	21
De wintercursussen bij watersportvereniging Flevo	21
Portret, Maarten en Mieps Kranenburg	22
Hoi, ik ben Louise van der Haar	26
De 'Ali Baba' story	28
Portret, Leen Brouwer	32
Het wel en wee in wintertijd	35

Omslagfoto: De foto op de cover is er één waarover je een aantal vragen kunt stellen. De kinderlaarsjes liggen er al een aantal weken. Samen met pappa en/of mamma mee naar de haven, dus laarzen aan. Maar waarom liggen ze dan onder de boot? Vergeten mee te nemen? Thuisgekomen: "Mam, pap,...waar zijn mijn laarzen?" "Ik denk dat ze daar liggen waar je ze het laatst hebt uitgetrokken". "Dat weet ik niet meer hoor!" "Nou dan kun je nu dus geen laarzen aan!" Of: de laarzen waren toch oud dus laat maar liggen, zou ook een mogelijkheid kunnen zijn. Voor de redactie wel een item om dit stilteven vast te leggen. We zijn benieuwd wat het echte verhaalje achter dit plaatje is.

VAN DE VOORZITTER

Terwijl ik dit schrijf is, volgens de kalender, de winter alweer bijna op z'n eind. Alleen hebben we wat de temperatuur betreft, op een nachtvorstje na, helemaal geen winter gehad. Wel hebben we in februari een aantal zware stormen vlak na elkaar over ons heen gekregen die hun sporen op de haven duidelijk hebben nagelaten. Dat heeft ook voor de nodige schade gezorgd en ik neem aan dat de havencommissaris daar het nodige over zal schrijven in deze uitgave.

Met het verstrijken van de winter lijken we ook verlost te worden van de corona pandemie die de laatste twee jaren een ernstige wissel heeft getrokken op ons verenigingsleven. We hebben te maken gehad met een aantal periodes dat de Kop van de Knar gesloten moest blijven en veel activiteiten in de haven konden alleen plaatsvinden onder strikte voorwaarden. Met het weer te water laten van onze schepen kunnen we ook alle beperkingen, de corona betreffende, te water laten. Dan kunnen we weer, net als vóór 2020, zonder beperkingen weer doorgaan met

onze liefhebberij, namelijk bezig zijn met de watersport. Als u vanaf dat moment nog iemand met een mondkapje op ziet lopen, zal dat zijn om zichzelf te beschermen tegen het stof van het schuren en schoonmaken van de schepen.

De zeilopleiding ontwaakt ook weer uit de winterslaap. Op zondag 13 februari hebben zij hun kick-off meeting gehouden en ik heb tijdens die vergadering de plannen van een enthousiast team van vrijwilligers mogen aanhoren. Met onze commissaris opleidingen, die we sinds kort weer rijk zijn, heb ik er vertrouwen

in dat dit, met name de coördinatie van de zeilopleidingen ten goede zal komen.

Voor vrijdag 18 maart heeft het bestuur een kennismakingsavond georganiseerd voor de nieuwe leden die we de afgelopen periode hebben mogen verwelkomen. Tijdens deze avond hebben wij hen wegwijs gemaakt over het reilen en zeilen binnen onze vereniging. Allereerst hebben de bestuursleden zich aan hen voorgesteld en aangegeven wat hun taken en verantwoordelijkheden zijn. Daarna konden zij de vragen die hierover waren beantwoorden. Tot slot hebben we informeel nog enige tijd, onder het genot van een drankje, met elkaar gesproken hetgeen door de nieuwe leden zeer op prijs werd gesteld.

En op 20 maart kunnen we eindelijk onze zeer gewaardeerde vrijwilligers, die onze vereniging rijk is, weer eens onthalen op een etentje in de Kop van de Knar. Dit als blijk van de onverwoestbare waardering voor hetgeen door hen geheel belangeloos steeds weer wordt gepresteerd. Daarbij moet u denken aan zeilopleiding,

zeilwedstijden en het organiseren van diverse evenementen. Maar ook de redactie van de Langszij, het onderhoudsteam van de haven, de vervangende havenmeesters en de walkapiteins, de schipper van de Adriana met zijn bemanning en de commissie- en bestuursleden.

Wij zijn erg blij met al deze vrijwilligers, want zonder hun onvoorwaardelijke inzet zou onze vereniging niet kunnen functioneren.

De exploitatie van de Kop van de Knar blijft een hoofdpijn dossier, want sinds de beëindiging van het dienstverband van de beheerder zijn we nog steeds niet in staat gebleken een geschikte vervanger voor hem te vinden. Dus zullen we voorlopig moeten roeien met de riemen die we hebben en dat zijn alweer de vrijwilligers. Er is een rooster samengesteld om met behulp van vrijwilligers de Kop van de Knar op gezette tijden open te houden en de gasten te kunnen bedienen. Informatie over de openingstijden kunt u vinden in de nieuwsbrief en op de website.

Rest mij nog u veel succes en een plezierige vastberadenheid toe te wensen met de voorbereidingen om uw vaartuig weer klaar te maken voor de tewaterlating.

Foto's: Marjoleine Brielsman

Arie van der Meijden

Een oplettend Flevo lid wees de redactie op de prijslijst afgedrukt in de vorige Langszij. De prijslijst is correct, alleen het jaartal moet veranderd worden in 2022 i.p.v. zoals er nu staat 2020. Dus ook boven de tarieven van de ligplaatsen moet het zijn: Zomertarief 2022 en Wintertarief 2022/2023.

In deze maand april ontvangt u de factuur om het zomer liggeld te voldoen. Als er iets niet klopt of u heeft een vraag over deze factuur: het meest makkelijke is even een mailtje naar info@wvflevo.nl. De dames van de administratie kunnen dan

antwoord geven op uw vraag of uitzoeken als er iets niet klopt.

Nu het zomerseizoen alweer is begonnen, (1 april t/m 31 oktober) blijkt dat er nog ligplaatshouders zijn die het winter liggeld moeten betalen. Ook staan er nog een aantal contributie facturen open die voldaan moeten worden. Nog maar eens voor de duidelijkheid: als u op de wachtlijst staat dient u ook contributie te voldoen.

Twijfelt u, kijk het even na en maak het in orde.

VAN DE HAVEN COMMISSARISSEN

Storm

Iedereen mag er anders over denken maar persoonlijk vond ik het maar een koude, donkere en natte winter. Ook de wind was soms duidelijk aanwezig. Zo trokken er in februari niet één maar drie stormen over de haven met rukwinden gemeten door het Wolderwijd weerstation van 12 Beaufort. Menig zeiltje heeft het niet overleefd maar ook de boten hadden het zwaar te verduren. Een paar boten werden scheef op de bok geblazen en zelfs één van een trailer. Een paar dagen later hebben we met behulp van 2 hijskranen en zeer ervaren machinisten de boel weer kunnen rechtzetten en viel, ondanks het grove geweld, de schade mee. We hebben de hele stormmiddag over de haven gelopen om de boel zo goed en kwaad als het ging in de gaten te houden en hier en daar een spanband aangebracht om erger te voorkomen. Dan vraag je je af: waarom staan al die masten nog op de boten? Is dit een kwestie van geld, tijd of gemakzucht? Nu het klimaat veranderd en de weersystemen steeds extremer worden, moeten we toch maar eens gaan discussiëren over: boten op de wal, moet de mast eraf of alles laten zoals het nu is? Zoals u weet bent u verplicht uw boot minimaal WA te verzekeren, als u een ligplaats bij de Knar heeft, in het water of op de wal. Door deze extreme omstandigheden wordt er steeds meer een beroep op de verzekering gedaan. Lees daarom uw polis goed door, vooral de kleine lettertjes en is iets niet helemaal duidelijk, bel uw tussenpersoon.

Voorjaar

Als deze Langszij bij u in de bus glijdt, bent u misschien nog druk aan het poetsen of ligt uw scheepje al glanzend in haar box. Is dit laatste het geval dan heeft u zich natuurlijk aan alle regels gehouden. Zo niet, nogmaals een aantal regels: gaat u het onderwaterschip in de antifouling zetten, denk dan aan een zeiltje onder de boot. Lege opgedroogde blikken en verdroogde kwasten kunnen in de restafval container, restanten verf en oliehoudende materialen moeten naar de milieu container gebracht worden en in de daarvoor bestemde vaten gedeponereerd worden. U denkt natuurlijk dat heb ik in de vorige Langszij ook al gelezen, dat klopt maar sommige leden zijn zo hardleers die lappen de re-

gels aan hun laars. De restafval containers zijn bedoeld voor afval dat van uw boot komt en niet voor afval dat van huis wordt meegenomen, zoals laatst door de havenmeester werd geconstateerd. Hij heeft uiteraard de desbetreffende personen daarop aangesproken. Sinds 1 maart is de havenmeester weer begonnen en heeft hij, op het moment dat dit verslag gemaakt is, de eerste boten al weer te water gelaten, met de opgeknapt botenkar en 'nieuwe' trekker. We hopen van deze mooie combinatie nog vele jaren plezier te hebben.

B. & O.

Voor alle nieuwe leden: B. & O. staat voor Beheer en Onderhoud. Deze ploeg 'werk-

mannen' bestaat uit een stel vrijwilligers die alle woensdagen bij elkaar komt om onderhoud te plegen aan de haven. Alle voorkomende, uiteenlopende klussen worden aangepakt, behalve de klussen die volgens de wet door gecertificeerde bedrijven moeten worden uitgevoerd. Na de winterstop zijn zij begonnen met het schoonmaken van de steigers. Aan de oproep in de Langszij aan iedere ligplaats-houder om het stukje steiger voor de boot schoon te maken, werd weinig gehoor gegeven. Vier ploegen met drukspuiten zijn weken aan het boenen geweest om de steigers van algen te ontdoen. Dit gaan we regelmatigiger doen want om de 5 jaar is niet voldoende. Ook de dijkjes hebben een snoeibeurt gekregen zodat het geheel er weer fraaier uitziet. Verder zijn zij bezig met de voorbereiding voor het nieuwe vaarseizoen. Alle b.b. motoren hebben een winterbeurt gekregen en zijn weer beschikbaar voor de zeilopleiding en de W.A.C.

Bezem in de Mast

Zoals elk jaar doen we een oproep aan de leden om begin mei te komen helpen de haven schoon te maken voor het nieuwe vaarseizoen. Zoals materialen op de steigers verwijderen, waterzuilen en elektra kasten schoonmaken, brandbluskasten spinvrij maken, ramen van de gebouwen schoonmaken, restanten hout en stenen

op het parkeer terrein verwijderen, onkruid verwijderen, het strandje opschonen, enz. enz. Elders in deze Langszij vindt u meer gegevens over deze werkzaamheden, datum en tijd.

Tips

Zorg dat u uw Flevopas niet vergeet als u naar de haven gaat. Het 06 nummer is niet bedoeld om u dan toch toegang te verlenen. Parkeer, tijdens klussen aan uw boot, uw auto zodanig dat het middenpad vrij blijft zodat Erry, de havenmeester, er met de botenkar door kan. Ook bij de brandkraan moet de ruimte vrijgehouden worden. Gaat u voor een langere periode weg? Parkeer dan uw auto op het grote parkeerterrein zo dicht mogelijk tegen de keerwand. Zorg dat trapjes en ladders zodanig zijn bevestigd dat Erry uw boot altijd kan verplaatsen zonder zijn universele sleutel, de knipschaar, te hoeven gebruiken. Boot te water? Kijk even rond of alle rommel is opgeruimd. Moet u water tanken? Vergeet niet uw eigen slang mee te nemen. (Gardena aansluiting). Heeft u een afspraak gemaakt voor het kranen? Zorg dat u op de tijd aanwezig bent.

Tot slot wensen wij u een goede gezondheid, een heel fijn vaarseizoen, geniet van het water, geniet van uw boot.

Hans Duitman en Bert Aartsen

VAN DE ZEILOPLEIDING

Bij WV Flevo hebben we binnen de zeilopleiding iets nieuws voor alle enthousiaste leerlingen die graag verder willen groeien in het zeilen. We gaan iedere zondagochtend met een groep leerlingen het water op en leren we ze op een leuke speelse manier nieuwe dingen. Je krijgt les van twee vaste trainers (afwisselen per week of samen afhankelijk van de hoeveelheid cursisten) zodat hij/zij ook de lessen kan aanpassen op dat wat de cursisten nog kunnen leren en wat ze willen leren.

De zeilclub heeft als doel dat kinderen elke week kunnen komen zeilen en steeds beter worden. We leren hier de kinderen op een leuke manier meer over zeilen en proberen het beste uit zichzelf te halen. De kinderen hebben hiervoor wel CWO 1 nodig.

Voor de zeilclub betaal je een bedrag voor een soort lidmaatschap (voor- en/of naseizoen). We beginnen komend voor seizoen met 3 lessen, dit kost 15,- euro per persoon. Je kan meedoen met een bootje van

de vereniging, hiervoor hoeft je niet extra te betalen. Uiteraard mag je ook met je eigen bootje komen zeilen.

We hopen jullie te zien bij de zeilclub!

Kijk voor contact op de website:
www.wvflevo.nl

Ps. Wil je eigenlijk wel een eigen Optimist hebben? Er zijn nog drie gebruikte Optimisten te koop.

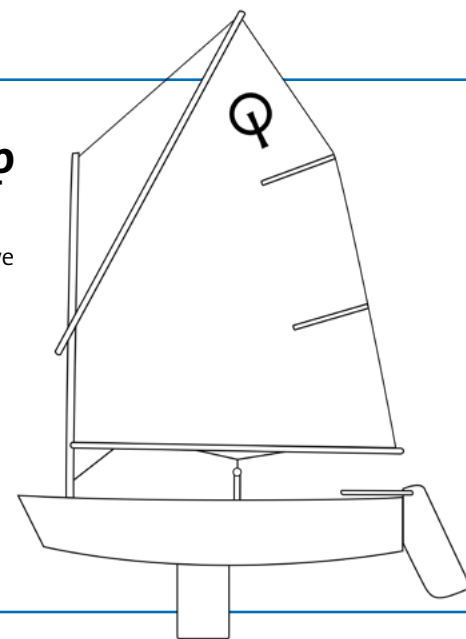
Optimisten te koop

Volgend seizoen gaan we weer drie Optimisten vervangen door drie nieuwe Optimisten.

**Dus de commissie biedt aan:
Gebruikte Optimisten, vaarklaar en compleet met alle toebehoren.**

Prijs € 175,- tot € 200,-

Reacties/vragen naar
zeilopleiding@wvflevo.nl

Woensdagavond competitie 2022

Zeil je al een tijdje, maar zou je wat meer uitdaging willen?

Dan is de woensdagavond competitie iets voor jou!!!!

- Laagdrempelige manier om kennis te maken met wedstrijdzeilen
- Het beter leren kennen van je eigen zeilboot door in allerlei omstandigheden verschillende manoeuvres te maken
- Gezellig napraten in het clubschip/clubhuis, ervaringen delen met andere zeilers
- Plezier met 50-60 boten op het water

- Locatie Wolderwijd
- 18 avonden competitie
- 1 mei dag om kennis te maken
- Eerste wedstrijd 11-05-2022
- Tijd 1e start 19.20
- Er wordt gevaren in 4 klassen
- Meer informatie kun je vinden op www.wvflevo.nl www.wvzeewolde.nl

Altijd al eens een wedstrijd willen zeilen?

Dit is je kans! Trek je stoute bootschoenen aan en kom op zondag 1 mei naar de kennismakingsdag wedstrijdzeilen, georganiseerd door Watersportvereniging Zeewolde en Watersportvereniging Flevo. Of je nu een beginner bent of een fanatieke wedstrijdzeiler, we hebben plek voor iedereen. Zelfs voor mensen zonder eigen boot!

Misschien heb je in de zomer wel eens naar het Wolderwijd gekeken... Wellicht is het je dan ook wel eens opgevallen dat er iedere woensdagavond zo'n 50 zeilboten op het water zijn die samen de woensdagavond competitie varen (WAC). Een zeilcompetitie waarbij plezier op het water het allerbelangrijkste is, maar waar er ook ruimte is om volledig in de wedstrijd op te gaan.

Voor iedereen die nieuwsgierig is en wel eens een wedstrijd mee zou willen zeilen, organiseren wij een spoedcursus wedstrijdzeilen vanuit Jachthaven de Knar in Harderwijk.

Wat zijn de regels? Wie heeft er voorrang en waar moet je eigenlijk naartoe varen? Na de spoedcursus ga je snel het water op om de eerder geleerde theorie in prak-

tijk te brengen. Op het water varen bootjes rond om de wedstrijd in goede banen te leiden en wat tips te geven. We zullen de dag gezamenlijk af te sluiten in de Kop van de Knar, waar ervaren woensdagavond zeilers zijn om al je vragen aan te stellen. Als je aan het eind van de dag niet genoeg hebt van het vrije zeilgevoel, kun je je direct aanmelden voor de rest van de woensdagavondcompetitie.

Lijkt het je leuk om mee te doen, blok dan 1 mei vast in je agenda van 11.00 tot 16.00 uur en meld je voor 18 april aan via wedstrijdcommissie@wvflevo.nl. Je kunt je aanmelden met je eigen boot maar het is ook mogelijk om op te stappen bij een andere boot. Heb je eerst nog vragen, neem dan ook contact met ons op zodat we je vragen kunnen beantwoorden!

In Memoriam

In de Langszij nr. 2 van april 2020 stond een verhaal: Een halve eeuw...
Het ging over Joop van de Werf van de 'Double Dutch'.

Woensdag 23 februari bereikte ons het bericht dat hij op 89-jarige leeftijd is overleden. Op de kaart stond naast een foto van zijn 'Double Dutch' heel toepasselijk de volgende tekst:

Zeil maar weg, de horizon tegemoet,
kijk niet achterom, wat voor je ligt is goed.

Wij wensen zijn kinderen, kleinkinderen, achterkleinkinderen en verdere familie veel sterkte voor de komende tijd.

Vacature Gastvrouw/Gastheer

de Kop van de Knar

Het zal de meeste bezoekers van de Kop van de Knar niet ontgaan zijn dat wij nog geen gastvrouw/gastheer voor de Kop van de Knar gevonden hebben. Op de advertenties in de Stentor en de Harderwijker, plus een digitale vermelding in de regio Zwolle, Apeldoorn en Harderwijk, zijn drie reacties binnen gekomen. Twee dames en één heer reageerden. Met de twee dames is het niet eens tot een gesprek gekomen, oorzaak vakantie (!) en een sterfgeval in de familie van de dames. Met de heer heeft het bestuur een paar serieuze gesprekken gevoerd. Het struikelblok bleek uiteindelijk het feit, dat bezoekers van buitenaf in het bezit moeten zijn van een toegangspas en daarmee omzet verhoging in de weg staat.

In de maand maart hebben wij het met vrijwilligers, onder leiding van Dinand, kunnen redden. Dit is echter voor de rest van het seizoen geen optie. De vraag is nu: wilt u als Flevolid deze vacature onder uw familie/vrienden verspreiden. Misschien komt er dan uit onverwachte hoek een sollicitant.

Dan hebben wij nog een oproep. Zo lang wij met vrijwilligers kunnen werken, zo lang kunnen wij de Kop van de Knar open houden, zeker in het voor- en naseizoen.

Via info@wvflevo.nl zien wij uw aanmelding met veel plezier tegemoet. Voor de maand april staan de zaterdagen 23 en 30 april nog open en daarna de rest van het voorseizoen. Het gaat in hoofdzaak over bediening vanachter de bar.

Zo niet, dan ziet het bestuur zich genoodzaakt de deuren van de Kop van de Knar gesloten te houden en dat is iets dat wij met z'n allen niet willen.

Het bestuur

In Memoriam

Op 13 februari is op bijna 64-jarige leeftijd Marion Delissen-Kemper overleden. Met haar man Fred had zij met hun zeilschip de Jou Jou een ligplaats in onze haven. Wij wensen haar man, kinderen, kleinkinderen en verdere familie heel veel sterkte met dit voor hen grote verlies.

Voor ons verenigingsgebouw de **Kop van de Knar** zijn wij op zoek naar een enthousiaste

gastheer/gastvrouw

Heeft u er plezier in om onze gasten te voorzien van een hapje en een drankje, om een gezellige sfeer te creëren en vakantiehuizen aan te sturen, dan bent u wellicht de persoon die wij zoeken.

Het gaat om een fulltime baan.

Denkt u: 'dat is wel wat voor mij', dan zien wij uw reactie via info@wvflevo.nl met belangstelling tegemoet.

Voor nadere inlichtingen kunt u contact opnemen met:

Bert Aartsen	vice-voorzitter	tel. 0341 - 425410
Co Oskam	secretaris	tel. 06 55 89 22 68

JAARPROGRAMMA 2022

APRIL	13 of 14	Aanvang Valk lessen t/m 15 of 16 juni
MEI	1	Kennismakingwedstrijd WAC
	3	Informatieavond WAC. Aanvang 20.00 uur
	4	Start vrij zeilen op woensdagmiddag t/m zomervakantie
	7	Bezem in de mast. Aanvang 09.00 uur
	7	Nautische kofferbakverkoop. Aanvang 14.00 uur
	8/15/22	Zeilclub
	11/18/25	WAC Zeilwedstrijden
	14/15/21/22	Sportwijzer
	26 t/m 29	Verrassingstocht Wadden/IJsselmeer/Markermeer
JUNI	1/8/15/22/29	WAC Zeilwedstrijden
	5/12/19/26	CWO Zeillessen
	10/11/12	Aaltjesdagen Harderwijk
	25	Burendag. Bijzonderheden volgen
JULI	6/13/20/27	WAC Zeilwedstrijden
	11 t/m 15	1 ^{ste} Zeilweek CWO
	18 t/m 22	2 ^{de} Zeilweek CWO
AUGUSTUS	3/10/17/24	WAC Zeilwedstrijden
	8 t/m 12	3 ^{de} Zeilweek CWO
	15 t/m 19	4 ^{de} Zeilweek CWO
	28	Combi Harderwijk
	31	Laatste WAC wedstrijd op de woensdagavond
	31	t/m 4 sept. Hiswa te Water
SEPTEMBER	4/11/18/25	en 2 oktober CWO. Zeillessen
	11	Laatste WAC. Zeilwedstrijd
	17/18	Flevo vaarweekend
	24	Zeilwedstrijd om de Wolderwijd Cup
OKTOBER	29	Sluitingsavond/mosselavond Aanvang 19.00 uur
NOVEMBER	19	Sinterklaas Aanvang 15.00 uur
DECEMBER	9	Algemene Vergadering Aanvang 20.00 uur

In Memoriam

I did it my way...

Dat stond op de kaart waarmee de familie Prins het bestuur liet weten dat op 30 januari 2022 Henk Prins is overleden. Henk, één van de oudste Flevoleden, zeilde jarenlang samen met zijn vrouw Elly en had al een ligplaats lang geleden in de oude jachthaven.

Wij wensen zijn kinderen en kleinkinderen heel veel sterkte nu hun anker er niet meer is.

Een bezem in de mast voeren

Waar komt: 'Een bezem in de mast voeren' vandaan en wat betekent het?

Een bezem in de mast voeren betekende 'meester zijn over de zee, de heerschappij over de zeeën hebben'. Je kunt het ook algemener opvatten: 'laten zien dat je de overwinnaar bent'.

Het idee achter deze uitdrukking is dat je de zee had 'schoongebezemd': je had je vijanden/rivalen verslagen. De uitdrukking herinnert aan vroegere eeuwen, toen er geregeld werd gestreden om de heerschappij over de zee.

In het Zeemans-woordenboek (1856) vermeldt Jacob van Lennep: 'De zee schoon veegen van zeeroovers of vyandelijke troepen'.

Inmiddels is deze uitdrukking vertaald naar: aan het begin van het vaarseizoen de haven schoonmaken van allerhande rondzwervend vuil. Dit organiseert Flevo

al een aantal jaren, zo ook dit jaar. Op zaterdagochtend 7 mei om 09.00 uur bent u van harte welkom in de Kop van de Knar, de koffie klaar staat. De havencommissarissen Bert en Hans hebben gezorgd voor bezems, harken, kruiwagens, scheppen enz. enz. Zij zullen u vertellen wat de bedoeling is. Met nog een pauze halverwege de ochtend is er zo rond de middag een broodje en een kop soep. Het havenrein ziet er dan weer spic en span uit om het nieuwe vaarseizoen te beginnen.

Bijna aansluitend is er vanaf 14.00 uur een Nautische kofferbakverkoop.

Op het parkeerterrein voor de Kop van de Knar kunt u uw auto parkeren. Kofferbak open en het handelen kan beginnen. Zo kunnen uw overbodige bootspullen en andere watersporter net dat koopje opleveren waar hij/zij al lang naar op zoek is.

NOGMAALS: ALLEEN BOOT SPULLEN!!!

Verrassingstocht

Als het goed is ligt uw schip op 1 mei weer in het water. Dan kan er dus weer gevaren worden. In clubverband staat er op 26 t/m 29 mei een verrassingstocht gepland. Nu lijkt het alsof er voor dat lange weekend al iets geregeld is, maar niets is minder waar.

In het verleden was er het Rondje Noord-Holland en als dat vanwege het weer of de wind niet mogelijk was werd het een Rondje IJsselmeer/Markermeer. De laatste paar jaar gingen we met een aantal schepen verder van huis en kwamen op Ter-schelling terecht. Ook werden de vier vrije

dagen uitgebreid met één of twee dagen voorafgaand.

Helaas is er voor dit evenement nog geen 'Opduwertje' oftewel een organisator/trice gevonden. Voelt u zich aangesproken neem dan contact op via info@wvflevo.nl

Dit evenement is zowel voor zeilschepen als motorboten.

Houd dus de Nieuwsbrief en de website in de gaten. Ook op facebook kan het e.e.a. geplaatst worden.

Even voorstellen...

Mijn naam is Mariëtte Harmsen en sinds een paar maanden aspirant lid bij het bestuur in de rol van Commissaris Opleidingen. Al sinds 1999, toen wij in Harderwijk zijn komen wonen, ben ik betrokken bij WVFlevo en heb er altijd van genoten om daar te zijn en vanaf de haven de omgeving via een boot te verkennen. Daarnaast hebben mijn man en ik twee meiden die ook al lang betrokken zijn bij de zeilopleidingen, eerst als cursisten en nu als instructeurs. Erg leuk om te zien hoe die ontwikkeling gaat en wat er mogelijk is binnen de vereniging. Ik verheug mij erop om de zeilopleidingen te vertegenwoordigen binnen het bestuur en mee te werken aan deze prachtige vereniging en haven.

Mariëtte Harmsen

Foto: Marjolaine Brielsman

Mijlen zeilen en zoeken naar geluk

Zaterdagavond 5 maart j.l. was er - na de lange corona stilte- eindelijk een mogelijkheid om in De Kop van de Knar te luisteren en te kijken naar het reisverhaal van Frieda en Léon met hun zeiljacht Puff.

Goed voorbereid vertrekken zij enkele jaren geleden met hun 10m lange stalen zeiljacht, op zoek naar... naar wat eigenlijk...? Naar vreemde kusten? Vrijheid? Frieda gaat op zoek naar zichzelf... en geluk 'van het moment'...

Enthousiast, doortastend, maar ook emotioneel heeft Frieda ons meegenomen op hun vele duizenden mijlen lange vaartocht langs de Europese kusten, de West-Afrikaanse eilanden en de lange oversteek met heel veel of weinig wind naar de Caraïbische eilanden, Panama en Cuba. Het leven aan boord, met steeds weer de spanning van het vertrek naar een volgend doel. Hebben we de goede weerberichten ontvangen, wat doen de andere wereldzeilers? Maar ook genieten van het moment onderweg: het vangen van een bijzondere vis, tot en met het aankomen in een mooie baai waar al collega zeilers geankerd liggen. Bijzonder is het contact met lokale bevolking op vele plaatsen van

bestemming. Ondertussen zijn ze, in het bijzijn van familie, op Curaçao, aan boord getrouwd! Uiteindelijk moet de Puff, door omstandigheden, met een vrachtschip vanuit Florida naar Nederland worden getransporteerd.

Tijdens haar verhaal worden er enkele vragen gesteld en na afloop wordt er nog wat nagepraat. De hele reis heeft Frieda Fennell uiteindelijk (2019) beschreven in het boek 'Kapitein van mijn Geluk', dat deze avond kan worden gekocht en waarvan een deel van de opbrengst gaat naar de Actie giro 555 voor het in oorlog verkerende Oekraïne.

We zijn enkele jaren verder. De familie, inmiddels met twee kinderen, maken al weer plannen om over een jaar of twee weer 'zee te kiezen'... We zijn benieuwd.

Helaas waren er maar een 30-tal toehoorders, waaronder wel diverse zeezeilers!

Zorg voor...

Ongeveer een jaar geleden deed één van onze leden van de havencommissie een oproep in ons clubblad. Maarten Kranenburg, want over hem hebben wij het, vroeg aan de ligplaatshouders om de bezem ter hand te nemen en daarmee het stukje steiger voor de boot schoon te boenen. Hier werd, een enkele uitzondering daar gelaten, geen gehoor aan gegeven. Na zes jaar waren de steigers inmiddels een beetje (veel) groen geworden. Dat veroorzaakte vooral met nat weer een glad, gevaarlijk loopvlak. Onze winterhaven-meester heeft dat aan den lijve ondervonden, terwijl de havencommissarissen er door een ligplaatshouder ook al op attent waren gemaakt.

Besloten werd de steigers met hogedruk-reinigers te lijf te gaan. Andere middelen waren, of niet milieu vriendelijk genoeg, of voldeden niet. Begin februari is hiermee een begin gemaakt en voordat de boten vanaf 1 maart weer te water gelaten werden moest deze monsterklus achter de rug zijn.

Of dit gelukt is kunt u zelf concluderen. Leden van het B & O team, gekleed als maanmannetjes, moesten hun werk doen onder omstandigheden waarbij ieder ander lekker achter de kachel was blijven zitten.

Mannen bedankt!!!

VAN DE REDACTIE

Maandelijks leesvoer

Nu de Waterkampioen al een paar jaar niet meer verschijnt, zijn er eigenlijk maar twee watersportbladen over. Het blad Zeilen en het blad Motorboot. Beide bladen voorzien watersporters van nieuws, verhalen en andere wetenswaardigheden. Persoonlijk zijn wij geabonneerd op beide bladen en aan het eind van iedere maand voorzien deze bladen ons, op hun eigen manier, van leesvoer.

In de laatste drie Motorboot uitgaven stond ons vakantie verhaal over de Maas Moezel Rijn. Altijd leuk om je eigen verhaal met foto's terug te lezen.

In het blad Zeilen nr. 2 van Februari 2022 stonden twee verhalen die de herinnering uit de jaren '80/'90 van de vorige eeuw weer deden herleven.

Als eerste een artikel over het zelf bouwen van een schip. Het ging om het bouwen van een Catamaran, het ombouwen van een scherp jacht tot een Carbon boot en een klassiek jacht. Over het bouwen van een Carbon boot las ik dat het ging om Hildebrand Hamberg. Nu wil het geval dat deze Hildebrand zeer betrokken was bij de WK Moth in 1981. Onze vereniging bestond in dat jaar 50 jaar. Naast feestelijkheden voor de eigen leden organiseerden wij de WK Moth. Deelnemers uit de hele wereld waren naar Harderwijk gekomen om een week lang op het Wol-

derwijd te strijden voor de hoofdprijs. Hildebrand zat in de klasse organisatie. Het werd een week om nooit te vergeten. Het artikel in het blad Zeilen getuigt van doorzettingsvermogen om 8 jaar te bouwen aan je droomschip.

Het tweede artikel in deze uitgave ging over de nu 83-jarige Fons Oerlemans. Fons, die in de jaren '80/'90 één van de vele bekende zeilers was, werd door ons uitgenodigd om zijn verhaal te komen vertellen. Fons werd vergezeld door zijn nu 75-jarige vrouw Kee. Een leuk detail: toen zij hun eerste zoon meenamen, lag deze op een gegeven moment op een jas achter de bar te slapen. Dat kon toen allemaal.

Het is toevallig dat deze twee onderwerpen in het blad Zeilen stonden. Het herinnert je aan vroeger tijden en tevens hoe snel de tijd is voorbijgegaan.

AMB

VAN DE REDACTIE

Reddingboten

Een interessant artikel las de redactie in de Schuttevaer, het weekblad voor de binnenvaart. De KNRM, ons wel bekend, heeft 12 aluminium reddingboten besteld bij het Harderwijkse, van oorsprong Oostenrijks bedrijf, Palfinger Marine. Het gaat om Rigid Inflatable Boats (Ribs) met een lengte van 7.50 m.

De KNRM financiert deze opdracht volledig uit bijdragen van donateurs. Zoals bekend ontvangt de KNRM geen subsidie van de overheid.

De investering bedraagt 2,67 miljoen Euro.

Deze nieuwe reddingboten moeten meer comfort bieden aan de vrijwilligers. Op ieder vaartuig komt plek voor drie bemanningsleden, terwijl er in geval van nood voor 12 opvarenden een plaats is. Eind dit jaar moet de eerste van de 12 boten te water gelaten en uitgebreid getest worden. Daar worden drie maanden voor uitgetrokken. De naam van deze eerste boot is ook al bekend: 'Catharina D'.

Ongeluk zit in een klein hoekje... ...en geluk dus in de rest van de wereld

Een gezegde, zoals er zoveel zijn, van Loesje.

De volgende gebeurtenis is opgetekend door Frieda Fennell en kunt u lezen in haar boek: 'Kapitein van mijn geluk'. Zij deed op 5 maart j.l. haar verhaal over de zeereis die zij samen met haar man Léon maakte. Het gebeurde nadat zij vanuit Scheveningen met nog een schip, de 'Heverström', vertrokken op weg naar de Roompot in Zeeland. Het was een grauwe maar mooie zeldag. Vlakbij de aanloop naar de Roompot zeilde de 'Heverström' de 'Puff' voorbij. Op een gegeven moment hadden Frieda en Léon de 'Heverström' weer in beeld, maar er klopte iets niet. Het schip lag aan lagerwal en de marifoon oproep, door Frieda, werd niet beantwoord. Toen zij dichterbij kwamen zagen zij dat de schipper wild met de armen zwaaide. Het andere schip bleek motorpech te hebben. Wind en stroom

drukten het schip steeds dichterbij naar de ketting voor de Oosterscheldekering. Na een drietal pogingen de sleeplijn te pakken te krijgen lukte het en begon de 'Puff' met slepen. Dat was de hoogste tijd want ook de 'Puff' dreef al richting de ketting. Met de motor van 36 pk. ging het niet snel, maar langzaam maar zeker kwamen ze bij de sluisingang. Juist op dat moment kwam een schip van de Reddingsmaatschappij om de hoek. Opluchting bij zowel Frieda en Léon als op de 'Heverström'.

Deze gebeurtenis bewijst maar weer eens, dat je niet altijd zelf pech hoeft te hebben, maar ook in de problemen kunt komen door het helpen van een ander. Uiteindelijk was daar de professionele KNRM die het 'karwei' afmaakte.

Hoe een balletje kan rollen...

In dit geval is het balletje een bankpas en een Flevo toegangspas. Een bijzondere gebeurtenis. Onze havenmeester wordt op de hoogte gesteld dat er een bankpas en een Flevo ledenpas is gevonden. Op de bankpas staat een naam die echter niet in onze administratie voorkomt. Dus waar ligt de link tussen beide passen? Er wordt in de administratie van Flevo gekeken en de Flevo pas staat inderdaad op naam van een Flevo lid. Het blijkt dat de Flevo pas bootbezitter niet in Harderwijk woont en een hulp gevonden heeft die zijn boot wast en een oogje in het zeil houdt. Voor de duidelijkheid hier is niets mis mee, maar het is wel handig als de havenmeester hiervan op de hoogte gesteld wordt. Al was het alleen maar om te weten dat deze 'oppas' persoon bekend is bij de eigenaar. Tot zover dit verslag dat overigens niets met het onderstaande vervolg te maken heeft.

De persoon die de passen bij de havenmeester bracht vertelde iets opmerkelijks. Vanuit zijn beroep heeft hij te maken met dak- en thuislozen. Wat hij kwijt moest was dat één van zijn cliënten weleens op een boot vertoefde. Dat was een schip van een familielid van deze dakloze.

genaar van de jachthaven niet nog eens meemaken!

Dat is tevens ook de reden dat het in onze haven verboden is om in de winterperiode op de boot te verblijven, met name in de nacht.

Er werden geen namen genoemd maar de havenmeester vertelde hem wel wat een aantal jaren geleden in onze oude haven gebeurd was. In de winterperiode is er tweemaal een persoon in het water gevallen met een heel trieste afloop. Beide personen verdronken en dat wil je als ei-

Overigens is het verblijven in andermans boot ook weer niet zo uniek. In de Visscherhaven in Harderwijk vond een dak-thuisloze het een goed idee om in een boot te verblijven. Dat de eigenaar het hier niet mee eens was, moge duidelijk zijn. Het blijft nodig om alert te zijn en goed te weten met wie je in zee gaat en dit dan figuurlijk!

De wintercursussen bij watersportvereniging Flevo

Na enige opstart problemen veroorzaakt door Covid-19 kon er uiteindelijk toch begonnen worden met de wintercursussen Vaarbewijs I (13 cursisten), Vaarbewijs II (7), TKN (6), Marifoon Basis (11) en Marcom B (2).

Totaal 41 cursisten mochten onder leiding van Dick Sterken, Peter van der Haar en Dennis van Oeveren hun kennis uitbreiden

om zo, in ieder geval theoretisch, goed beslagen ten ijs te komen voor het nieuwe vaarseizoen.

Redactie: Ik kom jullie naam al tegen in ons clubblad, de Langsij, in de jaren '80 van de vorige eeuw. Wanneer kwamen jullie bij ons in de haven?

M & M: Nadat wij ons restaurant de 'Veluwe Albatros' in Vierhouten verkocht hadden woonden wij in Nunspeet. Een vrij rustig, conservatief dorp waar weinig te beleven viel. Maarten werkte in Harderwijk bij de koekjesfabriek van Van Delft en toen ook onze zonen Marco en Gerwin in Harderwijk naar school gingen besloten we te verhuizen. Jachthaven de Knar was natuurlijk de haven waar wij gingen kijken voor een ligplaats voor onze boot. Peter Gerards (†), destijds waarnemend havenmeester, was de eerste die wij tegen het lijf liepen. Een ligplaats was toen geen probleem en zo kwamen wij in Harderwijk terecht.

Red.: Was varen toen al jullie vrijetijdsbesteding?

M & M: Van oorsprong komen wij uit Nieuwkoop. Met de Nieuwkoopse Plas, bij wijze van spreken, in de achtertuin ontkom je er bijna niet aan om iets met varen te hebben. Water is dan ook altijd als een rode draad door ons leven blijven lopen. Want wat is er meer rustgevend dan na een drukke werkdag even met je boot het water op te gaan.

Red.: Wat hebben jullie voor scheepjes gehad?

M & M: Ons eerste schip was een motorboot van 6.30 meter, gevolgd door een 8 meter, daarna een 10 meter en onze laatste motorboot was de 12 meter lange 'Albatros'. Nu varen we heel gezellig met een sloep door het Waterfront. Even een uitstapje naar de boulevard of richting Zeewolde voor een drankje op een terras, een geheel nieuwe beleving.

Red: Op een gegeven moment komt de redactie verhalen tegen van: een bootvakantie naar België, een reis Maas, Moezel, Rijn en de steden Parijs en Berlijn werden door jullie bezocht. Ook een dia presentatie in ons clubhuis werd door jou, Mieps, verzorgd. Waren jullie zo reisvaardig?

M & M: Blijkbaar wel, het onbekende wilden wij ontdekken en met een schip dat deze reizen kon maken was het geen probleem. Voor we op reis gingen informeerden we altijd goed welke kaarten zijn nodig, is de route te varen v.w.b. brughoogten en waterdiepten enz. enz.

Red.: Het Rondje Kalenberg was van een geheel andere orde. Een evenement met een aantal motorboten uit onze haven. Hoe kwam dit zo?

M & M: Ja, hoe komt zoiets. In de haven zit je op de kant, maakt een praatje met deze en gene, in het clubhuis ontmoet je mede bootbezitters en worden opmerkingen gemaakt. Daar ga je over nadenken en zo langzamerhand groeit er iets. Er werd gekozen voor de week waarin Hemelvaart viel. Omdat men op de donderdag en vrijdag vaak toch al vrij was, moest er alleen voor de maandag, dinsdag en de woensdag een

snipperdag opgenomen worden. Met eventueel de twee weekenden erbij, zomaar een korte vakantie van tien dagen, wat een luxe!

Red.: De redactie mocht een soort van herinneringsfotoboek inzien van 10 jaar Rondje Kalenberg. Wat opviel om maar iets te noemen: hoe krijg je de bemanning van ongeveer 10 schepen zover, dat alle neuzen dezelfde kant opstaan?

M & M: Dat is organisatorisch niet altijd even makkelijk geweest. Goede afspraken van te voren over vaarroute enz. zijn heel belangrijk. Maar ook als er onderweg iets aangepast moet worden. Voorbeeld: in één van de eerste tochten zou de eerste stop in Ketelhaven zijn. De dag erna over het IJsselmeer naar Lemmer. Eenmaal ter hoogte van Ketelhaven bleek het op het IJsselmeer windstil te zijn, de uitgelezen mogelijkheid om in één keer door te varen. Dan moet je wel iedereen mee krijgen! We kijken terug op een heel mooie tijd.

Red.: Jullie hebben twee zonen, en inmiddels vier kleinkinderen. Hebben zij het watersportvirus van jullie meegekregen?

M & M: Zowel Marco als Gerwin hebben inderdaad 'iets' met water. Marco kocht op een gegeven moment een oud kajuitzeilbootje, type IP 24 van ongeveer 7.00 meter lang. Hier werd de bovenbouw afgezaagd en er werd een prachtige sloep van gebouwd. Gerwin houdt het wat 'simpeler' hij heeft het suppen gevonden.

Red.: Maar we zien wel dat bij jullie het bloed kruipt waar het niet gaan kan. Sinds vier jaar zien we jullie in een prachtige sloep varen. Bevalt dat?

M & M: Zoals ik al eerder vertelde een voor ons nieuwe vorm van watersport bedrijven. En het bevalt prima.

Red.: Ook in het verenigingsleven hebben jullie je sporen wel verdiend. Maarten zat een aantal jaren in het bestuur als havencommissaris. Nu, in de nieuwe haven, heeft

Maarten zitting genomen in de havencommissie. Jij, Mieps, bent ook niet te beroerd om je handen uit de mouwen te steken. Hebben Maarten en jij verder nog hobby's?

M & M: Zoals voor zoveel watersporters is het op het water zijn eigenlijk een alles omvattende hobby. Als je een beetje goed voor je (boot) bezit zorgt is daar, naast het genieten in de zomerperiode, natuurlijk in het najaar de zorg dat je schip een beetje goed de winter doorkomt. In het voorjaar hetzelfde maar dan in omgekeerde volgorde.

Ook het, tot op de dag van vandaag, bestaande evenement de Mosselavond in de maand oktober, is door ons opgezet en bestaat al ruim 15 jaar. Wij zijn daar met een vast team van Flevoleden mee begonnen. Als afsluiting van het vaarseizoen en voordat de winterperiode aanbreekt een gezellige avond als afsluiting.

Red.: Jullie nieuwe woning is in aanbouw (de Bakens, het appartementsgebouw bij de ingang van de haven) en te volgen vanuit onze haven. Is hier bewust voor gekozen, wonen met uitzicht op de jachthaven?

M & M: We hebben niet persé voor dit appartementsgebouw gekozen, maar natuurlijk is wel gekeken naar iets aan of bij het water. Daarbij is er in Harderwijk niet zo heel veel te kiezen, dus uiteindelijk is dit zeker wel een bewuste keuze geweest.

Red.: Wij wensen jullie nog veel gezonde jaren in jullie nieuwe huis in de Bakens.

VAN DE REDACTIE

Kennis en ervaring

De KNRM komt elk jaar meer in actie voor noodgevallen, die grotendeels veroorzaakt worden door gebrek aan kennis en ervaring van de om hulp vragende watersporter. Dit wordt mede veroorzaakt door het groeiend aantal mensen dat een boot huurt in plaats van bezit, en daardoor het schip en het varen onvoldoende beheerst.

Onder bemanning of onderbemanning?

Een zeezeiler vertelde hoe hij ooit een belangrijke wedstrijd op zee won: hij had zich heel goed verdiept in de fijne kneepjes van het varen, had op zijn zeiljacht een uitgebreide zeilgarderobe en “aan ieder touwtje een vent”. Met deze alerte bemanning en goed gebruik van de omstandigheden was het gelukt om de wedstrijd te winnen.

De meesten van ons hoeven geen wedstrijden te winnen, maar we zijn eigenlijk wel constant bezig met sturen, groeten, meerplaatsje vinden, landvasten bijstellen en lekker rommelen aan boord. Veel pleziervaarders varen altijd met z'n tweeën en hebben een uitgekiende, maar vaste taakverdeling tijdens het varen. In het uiterste geval komt voor echt barre tochten een gelegenheidsbemanning van vrienden aan boord, die de boot naar een verre bestemming helpt brengen. Mevrouw komt met de auto en de bemanning neemt de auto weer mee naar huis. Voor de weekendjes, ook als de weersomstandigheden eens tegenzitten, vertrouwen we op onze routine. En meestal gaat het goed, daardoor zijn we er ook van overtuigd dat we het goed aanpakken.

Probeer een de rollen om te wisselen! Laat de navigatie eens aan de ander over, dan geniet je samen meer. Vrouwen sturen heel netjes en mannen staan hun man-

netje op het voordek bij het invaren van de sluis. Spreek eens door hoe je het zou aanpakken als je partner uitgeschakeld raakt. Dat kan door allerlei oorzaken. Bij de KNRM hebben we wat dat betreft al heel wat narigheid zien langskomen: de schipper krijgt de giek tegen het hoofd, de schipper wordt (toch!) zeeziek, of raakt anderszins verwond en kan niet meer varen. De overgebleven bemanning (vaak de vrouw of de jonge kinderen) ziet geen kans de schipper te helpen en kan eventueel het schip varen.

Kennis delen en elkaars rol overnemen is goed voor ieders veiligheid. Bescherm jij je partner door al het werk op je eigen schouders te nemen, dan krijgt je partner nooit inzicht in de gang van zaken. Daar gaat de lol gauw af en je partner zal het al gauw helemaal aan jouw overlaten om de boel op te knappen. Nog een paar jaar en je vaart alleen nog maar met vrienden, en dat was nou juist niet de bedoeling...

(Oorspronkelijke tekst Michelle Blaauw (2009), geactualiseerd door KNRM in 2020)

Belangrijkste tips:

1. Laat iedereen aan boord het schip kunnen starten en sturen
2. Laat iedereen weten waar de veiligheidsmiddelen liggen
3. Oefen de noodprocedures voor noodoproeppen en man-over-boord

Meer tips en informatie:

- Volg speciale cursussen voor belangrijke kennis aan boord.
- Word lid van een watersportvereniging.
- Houd je kennis op peil door veel te varen en herhaalcursussen te volgen.
- Vaar mee met anderen en kijk de kunst van het varen af.
- Laat anderen met jou mee varen en deel elkaars kennis.
- Heb plezier en oefen noodprocedures onder rustige en veilige omstandigheden.

Bij de KNRM zijn vrijwilligers wekelijks een avond bezig met opleiden en oefenen. Om jou te kunnen helpen als het nodig is. Neem als echte watersporter ook de tijd voor je eigen kennis en ervaring! Download de gratis app KNRM Helpt voor extra achtergrondinformatie en tips voor een goede voorbereiding van een vaartocht. Ga naar www.knrm.nl/help

Handige websites:

www.varendoejesamen.nl
www.zeilen.nl
www.kustwacht.nl

Word donateur van de KNRM

Nu het vaarseizoen weer voor de deur staat hoopt u dat u nooit gered zal moeten worden door de KNRM. Maar een ongelukje zit, zoals het spreekwoord zegt, in een klein hoekje. Als u donateur wordt van de KNRM bent u Redder aan de wal. U steunt met uw bijdrage de KNRM met een bedrag per maand, kwartaal, half of heel jaar. Er is geen minimumbijdrage, ieder bedrag is welkom. Niet voor niets noemt de KNRM haar donateurs Redders aan de wal. U geeft op vrijwillige basis en hoort als vanzelfsprekend bij de 1.400 vrijwillige redders. Samen zijn wij de KNRM.

Wij gaan met zuinigheid en vlijt om met het door u gegeven geld. Met uw bijdrage zorgen we er voor dat de vrijwillige redders goed getraind en opgeleid worden en dat de materialen voldoen aan de hoogste eisen. Uw gift vandaag is morgen een redding!

Wat krijgt u als donateur?

- Het magazine de Reddingsboot: U ontvangt als Redder aan de wal 3x per jaar het magazine de Reddingboot (in januari, in april en in oktober). De Reddingboot bestaat al sinds 1911 en is het donateurs blad van de KNRM. Hier Leest u alles over reeddingen, de reddingrapporten en verhalen over redders en geredden. De verhalen over het werk van de KNRM en interviews met redders en

de geredden maken het magazine van voor tot achter boeiend. Als u ook de nieuwste Reddingboot wilt ontvangen, word dan Redder aan de wal en steun de KNRM.

- Meevaren tijdens Reddingbootdag: één keer per jaar (eind april begin mei) zijn alle 45 Reddingstations van de KNRM tussen 10.00 en 16.00 uur geopend. Tijdens deze gezellige dag kunt u, als het weer het toelaat ook meevaren op een reddingboot.
- Donateurspas: Jaarlijks ontvangt u een donateurspas waarmee u gratis toegang heeft tot het Nationaal Reddingmuseum in Den Helder.

U kunt Redder aan de Wal worden door aanmelding via: www.knrm.nl/donateur

Hoi, ik ben Louise van der Haar

Ik ben veertien jaar en woon in Ermelo. Toen ik nog een klein meisje was heb ik met mijn vader, moeder en broertje een wereldreis gemaakt met de boot. Ik kan me er niet veel meer van herinneren, maar foto's terug kijken doe ik met veel plezier. Omdat ik zo ontzettend veel van reizen houd, (al van kleins af aan), wil ik graag volgend jaar mee met Masterskip. Masterskip is een reis organisatie die bootreizen over de wereld organiseert voor scholieren die in 4 havo of 4/5 vwo zitten. Het is een groot zeilschip dat een reis maakt vanuit Nederland naar het Caribisch gebied en weer terug. Je kunt een stuk meevaren, je krijgt dan gewoon les, maar ook moet je wachtlopen en heb je corvee. Het gedeelte van de reis die ik wil doen begint in het Caribisch gebied en gaat via de Azoren terug naar Nederland. Ik zit dan dus 7 weken op de oceaan met allemaal leeftijdsgenoten. Maar om dit te kunnen doen heb ik natuurlijk wel

geld nodig. Ik heb een eigen website waar regelmatig een Nieuwsbrief op komt te staan en tijdens de reis ook foto's en filmpjes. Ook verkoop ik zelfgemaakte t-shirts met de tekst: SAIL MORE WORK LESS, of PLAY MORE WORK LESS. Een eigen tekst is ook mogelijk maar dan is de t-shirt iets duurder. Wil je hier meer info over stuur mij dan even een mailtje.

Louise v.d. Haar
 Louisevanderhaar.nl
15473@edu.groevenbeek.nl

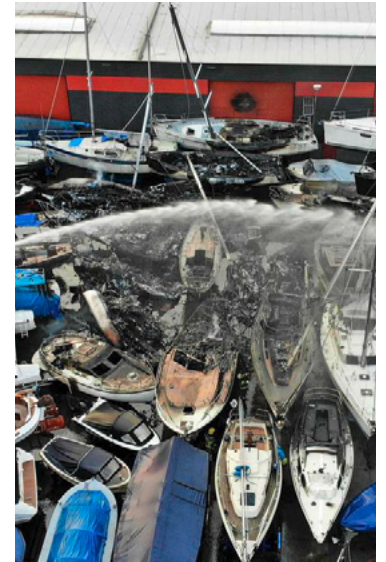
P.S.
 Het verhaal van, zoals Louise het noemde, hun 'wereldreis', stond in de Langszij van februari 2012.

Louise van 4 en Jasper, haar broertje van 3, maakten met vader Peter en moeder Anita een prachtige reis met hun schip de 'Friends'.

VAN DE REDACTIE

'Brand in jachthaven Harderwijk'

In de vroege ochtend van zaterdag 19 maart j.l. werd menig Harderwijker geconfronteerd met het bericht 'grote brand in jachthaven'... Telefoontjes en mails van elders uit het land: "is het jouw haven/ boot"... Al snel bleek dat het –helaas– de jachtwerf van Roelofsen (onze voormalige overbuur) betrof. Foto's op websites lieten smeulende, rokende restanten van schepen zien. Een tragische aanblik, zeker voor de schippers van deze schepen. Er zijn ook enkele Flevo-leden die hun schip daar hadden liggen getroffen door deze brand. Wij wensen hen allen veel moed en sterkte zo aan het begin van een nieuw vaarseizoen.

- SLOEPKAPPEN
- HUIKEN & HOEZEN
- DEKKLEDEN
- REPARATIES
- SPRAYHOODS
- REINIGING & ONDERHOUD

KLAASSEN DOEK & ZEIL

GALVANISTRAAT 6 - 3861 NJ NIJKERK | 033-3037700 | INFO@KLAASSENDOEKENZEIL.NL

De 'Ali Baba story'

DEEL 4

Wanneer we zijn ingeklaard bij de douane op het eiland Flores kunnen we dit meest westelijke eiland van de Azoren gaan verkennen. Na zo'n lange tijd alleen maar zee is het heerlijk om tussen het groen van planten en bomen rond te wandelen! En Flores doet zijn naam eer aan: wat een bloemenzee! Ook de normale boordroutine blijft: water tanken en vooral diesel want met al dat motoren was de voorraad erg geslonken. Op de kant staat een prachtig jacht, door de douane in beslag genomen (drugsmokkelaars). Ik ben benieuwd wat er mee is gebeurd. Verder is er, naast al die mooie planten, niet veel te beleven en als alle voorraden zijn aangevuld en mijn buurboot vraagt om er even tussenuit te mogen, besluit ik ook maar te vertrekken. Het volgende reisdoel is Horta, een tocht van zo'n 35 uur varen. De Zwitser Walter blijft nog even, we spreken af elkaar weer te zien op Faial.

Het is een heerlijke zeildag maar tegen de avond gaat de wind liggen en moet meneer Peugeot aan het werk! Gelukkig hebben we genoeg diesel... heel de nacht loopt de motor en om half elf in de morgen zie ik een hoge berg aan de horizon verschijnen. De 'Pico', een echte vulkaan van 2351 meter hoog. Nog steeds op de motor varende komen we twee echte grote walvissen tegen... gelukkig niet op ramkoers. Vlak onder Faial haal ik een yawl in die me bekend voorkomt. Het is Udo (de Belg) met het jacht de 'Senso'. We ontmoetten hem op het eiland Guadeloupe waar hij en zijn vriendin waren gestrand. Samen varen we de haven van Horta binnen. Het is er perfect georganiseerd en we krijgen een mooie box voor Ali. 's Avonds lekker uit eten met Udo en vriendin bij een beroemd café (Café Sport 'Peter').

Daar ligt ook zowaar post voor het zeilschip de 'Ali Baba'. Het wordt nog gezelliger wanneer Walter aankomt. Met z'n allen gaan we het eiland verkennen met de bus. De hortensia's bloeien volop en overal zie je mooie voorstellingen met mozaïek en tegels. Opvallend is, dat de toeristen die hier rondlopen, allemaal mensen zijn die een flink stuk hebben moeten varen om hier te komen. Velen zijn druk met reparaties aan tuig en schip, of bezig met kwast en verf om een mooie voorstelling op de kademuur te schilderen.

Ik koop wat souvenir-tjes: een potvis tand met skrimpshaw en een dito zakmes. Verder kopieer ik, in stukjes, de kaart die ik nodig heb voor het stuk Azoren – Engeland.

land. Wanneer Walter zijn vrouw en zoon-tje ophaalt van het vliegveld, versieren wij zijn schip met slingers. Het wordt een reuze feest!

Op zondag bel ik naar Nederland en tank nog wat diesel in de losse jerrycans. Maandag half acht reveille....nog eens lekker luxe douchen. Walter, Rita, Udo en Nathalie gedag zeggen en op pad voor de laatste 1200 mijl! In vijf slagen kruis ik het vaarwater tussen Pico en Faial uit, veel buiswater, de 'Ali' wil er best vandoor! Golf op, golf af... ik word er zelfs wat katterig van. Wel weer eventjes wennen! 's Nachts is de wind op en motoren we een poosje. Het is erg wisselend, wel windgeen wind- wel wind...Op een gegeven

moment start onze trouwe Peugeot niet meer en moeten we aan het werk. Het blijkt voornamelijk vocht in schakelaars en relais. Met contactspray krijgen we het geheel weer aan het lopen. Gelijk maar even dieselfilters vervangen (vuil en water) en de smeerolie aanvullen (ook nodig). Het is allemaal even werk, maar dan loopt hij weer lekker. Volgens Herb, de weerman op de korte golf, moeten we naar het noorden om meer wind te krijgen en om een hogedrukgebied heen te komen. De wind wordt SW 10-15 kn. en we gaan er lekker door. Na twee dagen en nachten met redelijk zeilweer stopt onder het ontbijt onze windvaan er plotseling mee. Bij een nadere inspectie blijkt het pendulum op de lasnaad te zijn losgescheurd en een en ander hangt er triest bij! En dan te bedenken dat het een extra zware uitvoering van deze Bouwvaan was. Bah....balen! Gelukkig liggen onder de kuipbanken nog blokken, lijnen en elastiek van de heenreis klaar voor gebruik. Na een uurtje prutsen vaart 'Ali' weer de goede kant op met aan het roer een stormfok en elastiek.

Op advies van Herb sturen we nog steeds noordwaarts en na een tijdje vinden we de voorspelde WSW wind van 10 kn. Na de koffie, bij het bergen van een voorzeil, zie ik op zo'n 30 meter over stuurboord, een grote walvis op ramkoers! Nee.....het zijn er drie!!! Ik ren naar de kuip om het roer om te gooien, te laat....ik ga het niet redden....gelukkig remmen de walvissen af, of vaart de 'Ali' harder dan ik inschatte, want op een paar meter na passeren we elkaar. Grote ademwolken blazen ze uit (stinkt behoorlijk). Wauw....wat een knoepers... wat een mazzel! (Ze kwamen ook nog van rechts!)

Na al die spanning ga ik maar brood bakken in de snelkookpan. Er zitten in dit pak broodmix geen beestjes en het brood lukt buitengewoon goed. Een tijdje later zie ik een Franse visserman met grote hen-

gels op de tonijnenjacht. Mooi gezicht dat schip met een enorme waaier steven. Hij vaart heen en weer, waarschijnlijk op aanwijzing van z'n fishfinder. Later zie ik nog een stuk of zes van deze schepen. Je moet ze goed in de gaten houden want ze slingeren als dronken apen. Het sturen met het stuurzeil en elastiek blijft wel lastig, soms ben ik twee en een halfuur bezig voordat alles lekker loopt. Het weer wordt er ook niet beter op, regen en een vlaggerige wind. Volgens de berekeningen zitten we nog zo'n 350 mijl van Falmouth af en de windmeter geeft >30 kn. wind. Met 3x rif in het grootzeil, de kleine genua en de stormfok als stuurzeil scheuren we er door... uren achter elkaar, 7,5 Nm/u.

Het gaat van dik hout zaagt men planken. Een kleine coaster komt dichterbij en via de V.H.F. vragen ze of alles goed gaat. Vreselijk aardig van ze, ik bedank hen voor hun moeite en stel ze gerust. Toch ga ik als de wind nog meer toeneemt bijliggen en dat is meteen een stuk rustiger. We naderen het verkeersscheidingsstelsel bij de Scillys en dan is de wind ineens op. We steken op de motor de 'Straatweg' over. Keurig recht zoals het moet. Dan vliegt

er een vliegtuig heel laag over...je schrikt je rot! Het is de Coastguard/Custom en ze draaien nog twee keer over. Wanneer de wind weer terug is, kunnen we weer zeilen en gaan we er weer lekker door. Goed bezeilt, richting 'Lands End'. Al snel zien we land maar het is toch drie uur in de nacht als ik het anker in de grond gooi. Falmouth!!! Bekaf en moe! Ik wil maar één ding: pitten. Yes... het zit er op!

Wanneer het weer licht wordt voel ik de kiel zachtjes de grond raken. Gauw de kooi uit en naar buiten om het anker op te halen. We zitten een eindje buiten de haven en nu zie ik ook de grote pier die ik 's nachts niet kon vinden. We zaten ernaast en door vermoeidheid maak je fouten. Gelukkig is het goed afgelopen.

Snel de echte haven in en afgemeerd aan de douanesteiger. Na alle formaliteiten met douane, havenmeester enz. bel ik naar het thuisfront, waar ze heel blij zijn te horen dat ik er ben. Na een dagje uitrusten, zoek ik een firma waar ze de kapotte windvaan installatie kunnen lassen. Ik sloop hem van de spiegel en breng hem weg. Ze leveren prima werk en twee

dagen later kan hij weer aan de spiegel. Wanneer alles is geregeld gaan we van start voor het laatste stuk. Er staat weer een lekker windje en met de gerepareerde 'stuur' gaan we in één ruk door naar Dover. Onderweg worden we ter hoogte van het eiland Wight opgelopen door een groot oorlogsschip dat wil weten waar we vandaan komen en waar we heen gaan. Best wel leuk, ik staand op het achterdek van de 'Ali' en zo'n 10 meter achter me de enorme boeg van het oorlogsschip met op de punt iemand met een megafoon die van alles vraagt. Gelukkig geloven ze me en mag ik door. Het is knap druk in deze buurt van Wight en ik zet mijn 'stoombootverschrikker' flitsend op het achterstag. Niet helemaal correct maar ze zien je in ieder geval. Zo doorvarende, af en toe een tukkie doende, komen we in Dover waar we kunnen afmeren. Dan rest alleen nog het stuk langs de Frans/Belgische kust naar Vlissingen. Daar naar binnen

en dan via de staande mast route naar Amsterdam. Verder door naar Ketelhaven waar we onze betere helft aan boord krijgen om het laatste stukje samen te varen. Via, via hoor ik dat vrienden en leden van de Knar ons een geweldig welkom willen geven. We geven dus maar wat extra gas... leuk! Geweldig! Maar dan steekt daar een dwars liggende sluiswachter een stokje voor... Dubbel rood...! Jammer, jammer. Ik zie de masten van de 'Knarren' aan de andere kant van de sluis heen en weer varen. Maar helaas... ik kan er niet bij. Dan maar tijdelijk afmeren in de haven aan deze kant. En zo komt er een eind aan een fantastische reis! Bedankt, 'Ali Baba'.

P.S. Ik hoop dat de lezers hebben genoten van de 'Ali Baba' story. Zelf vond ik het erg leuk om met logboeken, video, foto's enz. deze reis weer te beleven.

Jan Willem Bos

- Ambachtelijk Vakmanschap
- We meten en snijden digitaal
- Eigen moderne werkplaats
- Modernste stoffen en materialen

Kelvinstraat 18c | 3846 BV Harderwijk | 0341-427216
www.houtkoop.nl | zeilmakerij@houtkoop.nl

BOOTKAPPEN | WINTERKLEDEN | SPRAYHOODS & KUIPTENTEN
ROLFOKSYSTEMEN | JACHTZEILEN ONDERHOUD | SCHOONMAAKARTIKELN

Portret

Als zoon van een bakker werd mij door mijn vader voorgehouden dat één van de eerste bakkers werd opgehangen in Egypte, waarbij hij mij eigenlijk duidelijk wilde maken dat ik maar geen bakker moest worden!

Wij woonden vlak bij de haven in de Kleine en later in de Grote Oostervijk. Waarschijnlijk is daar mijn nautische voorliefde ontstaan. En nadat ik op mijn 15e afgekeurd werd voor de Marine heb ik nog even in de elektronica gewerkt. Op mijn 16e haalde ik een monsterboekje en ging varen op een piepklein coastertje van vrienden van mijn ouders. Na iets meer dan een jaar vond de kapitein het beter dat ik mijn nautische carrière op een zeevaartschool zou voortzetten. Dus in 1971 naar de MSVS, Middelbare School voor Scheepswerktuigkundigen in Zwolle, want stuurman worden was er niet bij, ik droeg een bril. In de jaren op school werd ik gekeurd voor de dienstplicht maar kreeg uitstel omdat ik een monsterboekje had en ging varen. Als je tot je 27^e bleef varen hoefde je niet in dienst. Ik solliciteerde bij de H.B.T. (Holland Bulk Transport) dat een onderdeel was van Nedlloyd. Ik woonde nog thuis bij mijn vader. Mijn eerste reis zou eind 1973 beginnen. Echter in oktober van datzelfde jaar overleed mijn vader. (Mijn moeder was in 1966 al overleden). Het varen zou 'gewoon' doorgaan en in de periode dat ik verlof had ging ik bij mijn zwager en zus, John en Antje wonen. Het varen beviel mij prima.

In mijn vrije tijd, als ik met verlof was, had ik een kleine open boot waarmee ik rond de jachthaven zeilde. Een leuke anekdote is de volgende. In 1975 was ik toevaltig tijdens de zomervakantie met verlof.

John en Antje hadden een Compromis 720. Ik ging mee op vakantie, een rondje IJsselmeer/Friesland. Als we aanmerden, zoals die keer in Hoorn, was het een ware uitdragerij. Na John, Antje en ikzelf, drie volwassenen, kwam er uit het 7.20 m. 'grote' zeilbootje nog: neefje Hans 1,5 jaar jong met een wandelwagen, nichtje Heleen van 4 maanden in een kinderwagen, zo'n grote met een aparte bak en het kleine straathondje. Overigens was het in die jaren in de vorige eeuw helemaal niets apart. Je waardeerde het zoveel te meer als je een grotere boot kon kopen.

Op enig moment kon ik een eigen huisje aan de Havendam in Harderwijk kopen, met uitzicht op de Vissershaven. Met mijn vrouw Ada kregen we drie kinderen, een dochter en twee zonen. Met het varen was ik even klaar en zocht een baan aan de wal. Het reizen voor mijn werk bleef wel, maar niet meer drie maanden van huis.

Het watervirus bleek toch overgesprongen te zijn, toen mijn oudste zoon naar de Zeevaartschool op Terschelling ging. Ook hij dook de machinekamer in, dus een

aartje naar zijn vaartje. Op dit moment vaart hij bij de H.A.L. op een cruiseschip. Daar heeft hij ook zijn Engelse vrouw leren kennen. Zij was stuurvrouw maar werkt nu aan de wal.

Het kleine zeilbootje van weleer is al lang niet meer. Een paar jaar geleden heb ik een kajuitboot, type Seadrift 20 gekocht. Mijn vrouw wilde niet meer scheef dus de mast is vervangen door een klein mastje en het kajuitbootje is dus een motorbootje geworden. Nog steeds is er altijd wel iets te doen om het naar mijn zin te maken.

Het enige, dat soms een beetje moeilijk is, is om tijd te vinden. Naast het feit dat wij ook gezegend zijn met 3 kleinkinderen, verricht ik hand- en spandiensten in de Plantage Kerk. Sinds een paar jaar ben ik lid van het B&O team. Samen met Joop Westerhof heb ik mij bezig gehouden met de Legionella problematiek op de haven. Gelukkig is inmiddels het meeste controlewerk geautomatiseerd.

Daarnaast heb ik nu zitting genomen in de havencommissie. Met mijn papieren als Scheepswerktuigkundige en Veilig-

heidskundige maak ik mij nuttig op de jachthaven.

Creatief zijn zit ook in mijn bloed. Rond de feestdagen maakte ik zelf van oude zeekaarten Kerstkaarten om naar familie en vrienden te sturen. Samen met Hans Ooms heb ik het 'Botter behang' in de Kop van de Knar op de muur geplakt. Deze winter is datzelfde gedaan met vaarkaarten achter de bar. Een andere hobby is scheepjes in flesjes 'bouwen', stoommachientjes bouwen en elektronica.

Gelukkig zorgt mijn pensioen ervoor dat ik niet meer hoeft te werken, anders zou ik daar vast geen tijd voor hebben.

Ik hoop dit nog lang te mogen doen.

VAN DE REDACTIE

Het had zo mooi kunnen zijn, maar... maatregelen op de Marker Wadden

De Marker Wadden, een nieuw stukje Nederland. Natuurlijk willen heel veel mensen deze Wadden wel even van dichtbij bekijken. Nu is dat niet zo moeilijk als je zelf in het bezit bent van een boot. Als er binnen in de Wadden geen aanmeer mogelijkheid meer is, kun je altijd nog aan de buitenzijde voor anker gaan en met de bijboot voet aan wal zetten.

Voor bezoekers die geen boot hebben is er altijd nog de mogelijkheid om met een charterschip vanuit Lelystad de Marker Wadden te bezoeken. Maar Natuurmonumenten heeft geconstateerd dat er te vaak teveel bezoekers rondlopen. Want rondlopen kun je er op de 12 km aan wandelpaden die er liggen. Nu wil Natuurmonumenten het bezoekersaantal beter over de gehele dag verspreiden.

De drie mogelijkheden die er zijn om een bezoek aan de eilanden te brengen zijn:

- * zoals al geschetst met de eigen boot
- * met een veerdienst die Natuurmonumenten jaarlijks optuigt

* of door het boeken van een vaartocht met een charterschip

De maatregelen die nu bekend gemaakt zijn betreffen enkel en alleen de charterschepen. Er zou slechts één schip tegelijk afgemeerd mogen worden en dat voor maximaal 2 uur. Ook het werken met eigen gidsen zou niet meer toegestaan worden. De eerste reactie van Alex van Klaveren van zeilschip 'de Bounty' was: "Onacceptabel".

Pouwel Slurink van het boekingskantoor in Lelystad begrijpt dat Natuurmonumenten geen drommen mensen op de Wadden wil hebben. Maar om de bal alleen bij de charterschepen, en dan vooral de financiële bal, neer te leggen, is niet wat de charter schippers hadden verwacht. Toen ook de BBZ (Belangenvereniging voor de Beroepschartervaart) liet weten hier niet mee in te stemmen, kwam Natuurmonumenten op een deel van de maatregelen terug. Paul van Ommen, de directeur van de BBZ, benadrukt dat er nog niets is besloten. Pas als alle gesprekken zijn afgerond zal de BBZ met de nieuwe werkwijze naar buiten treden.

Het wel en wee in wintertijd

Meestal was het niet zo moeilijk om de 'pen te grijpen' en een verhaaltje op papier te zetten voor de gebruikelijke belofte: 'een verhaaltje in de Langszij'. Deze winterperiode bleek dat lastig. Dit jaar is er door mij niets te vertellen over mijn watersportervaringen. Gewoon omdat ik niet heb gevaren. Niet alleen, maar ook niet als 'opstapper' bij een ander. Mijn maatje Jo heeft zijn boot verkocht, is verhuisd en is dus een 'landrot' geworden. Spijtig, maar... ach, het zij zo.

Maar... belofte maakt schuld, dus toch 'in de pen'. Ik moest als winterhavenmeester toch wel weer op gang komen. Vroeger dan gewoonlijk opstaan, zorgen voor ont-dooide boterhammen en de thermoskan volschenken met verse thee.

Eerst maar eens naar mijn hoofdtaak: het bijwerken van het ledenbestand naar aanleiding van de ingeleverde reserveringsformulieren. Box nummer, soort lidmaatschap, naam, adres, postcode, woonplaats,

geboortedatum, bijzonderheden, vaste telefoon, mobiele telefoon, e-mailadres, bootnaam, afmetingen... En... ondertussen de bouw, aan mijn rechterkant, een beetje in de gaten houden. Elke keer schetste ik er een stukje bij. Elke maandag was de bouw een stukje verder uitgezonderd in de 'stormweek' want toen bleek dat er helemaal niemand op de bouwplaats aanwezig was! Voorschrift: 'Bij storm niet bouwen?' Maar goed er was onder het werken toch best wel van alles te zien. Het gebeurde mij

een keer, bij het opslaan van de gewijzigde gegevens, dat ik aan het eind van de dag die wijzigingen weer verwijderde. De leeftijd? Geen idee. Gewoon volgende week weer een keer al die formulieren nalopen.

Het was fris. Niet winters koud. Het woei. Toch maar eens even kijken of er geen boten waren los gewaaid. Op de A-steiger had ik er één ontdekt. Op de E-steiger meende ik ook iets wonderlijks te ontdekken. Kijken, dus. Bijna aan het eind van de steiger gleed ik plotseling uit. Ik klapte met mijn knieën op het harde steigerhout. Om mij heen veel groen tussen de naden van de planken, maar ook dikke klodders eendenpoep. Het groen zat op kniehoogte aan mijn broek, de eendenpoep aan mijn handen. Wat wrijven, omhoog komen en rustig weer teruglopen. Het behoorlijk frisse water nodigde beslist niet uit voor een frisse duik. Want... wat, als ik naast de

steiger was gegleden? Van links en rechts werd mij verboden nogmaals de glibberige steigers op te gaan. Goede werkgevers dus! En... het zal u vast en zeker niet overkomen, dat uitglijden. Waarom dan niet? Want, die mannen van heel vroeger, die van vroeger en die van toen, maar nu die mannen van nu... waren in de heftig waaiende februari-maand zeer, zeer ijverig bezig die gevaarlijk gladde steigers schoon te spuiten. En weet dat dat een werk is. Centimeter voor centimeter met de spuitarm van links naar rechts en van rechts naar links en zorgen dat je niet in het water waait. Ik zei het al eens eerder: "Bikkels zijn het, die kerels! Bikkels!". De mannen waren een heel, heel klein beetje geholpen door een enkele, een heel enkele bootbezitter die het stukje steiger bij haar of zijn box zelf al wat had gereinigd van gegroeide algen en eendenpoep. Misschien zijn er dit vaarseizoen meerdere schoonmakers!

"Jammer!", zei de man bij de balie in het havenkantoor. "Iemand heeft mijn verlengsnoer kapot gereden." De stekker zat nog in de muntzuil, maar het snoer lag opgerold ergens onder de boot. Wie, ja, wie was de dader? Er was geen briefje bij, "Maar..." vroeg hij "Weet u daar meer van?" Ik kon de man niet wijzer maken. Jammer, ja, jammer! Dader niet bekend. Dat had toch anders gekund?

Op het parkeerterrein voor het havenkantoor staat een boot uit Ermelo. Een 'winterligger'. Regelmatig komt de man wat aan zijn boot doen en regelmatig komt hij even een praatje maken. Op een zekere maandagmiddag kwam hij weer even aan. De man vertelde dat bij de lichtmast, achter zijn boot, een dode duif hing. Ik trok mijn wenkbrauwen op en verzuchte: "Een dode duif? Ik ga straks even kijken." Ik keek wat voor me uit, zocht naar een lichtmast in mijn blikveld en dacht aan de conference van Toon Hermans. Ik zocht even in de computer: 'duif is dood. Toon Hermans'. Ik heb 10 minuten genoten!

Ik genoot echter niet van de aanblik van de dode duif bij de lichtmast. Het arme dier was verstrikt geraakt in plastic draden van een net of vislijn. De draden waren kennelijk vastgehaakt in een struik naast de lichtmast. De duif is van uitputting dood gegaan door het vruchteloos klappen met zijn vleugels. Ik heb de duif voorzichtig

losgemaakt en afgevoerd. Trieste dood!

De storm: gierende wind, voorbij suizende wolken, striemende slagregen! Dat was me het weekend wel! Gelukkig, chaos was er dit jaar niet, maar wel aardig schade. Omgewaaid boten op het 'Jollenveld', scheef gewaaid boten op het grote parkeerterrein en los gewaaid zeilen. Maar... de wind vaste kerels van het 'B&O – team' stonden hun mannetje!! Toen ik 's maandags op de haven aankwam, waren de mannen al aanwezig om te inventariseren, namen van eigenaren op te zoeken en hen te informeren in welke staat hun bezit was aangetroffen. Het was een vervelend karwei want de storm was nog niet uitgewoed en de slagregens waren nog niet aan 'het eind van hun latijn'. Wel werd een kraan geregeld om sommige boten weer netjes op hun bok te plaatsen. En, dat moet gezegd: Ook Erry was uit zijn 'winterslaap' gekropen en knokte mee tegen storm en wind!

Het was dus beslist niet saai deze winter! We namen afscheid van elkaar met vlaai en koffie. En ik? ...ik kan 's maandags weer uitslapen en heb weer een heeele maandag voor mezelf!

Frans Molemaker
Winterhavenmeester
10-03-2022

Op zoek naar een droomboot? FlevoNautica heeft wat jij zoekt! Onze sloepen en tenders worden naar jouw wensen samengesteld en geleverd. Grootste showroom van Flevoland!

Scan QR code
voor WSV FLEVO
kortingsactie

Grindzuigerstraat 35
1333 MS Almere - 036 5368 555
www.flevonautica.nl - info@flevonautica.nl

VAN DE REDACTIE

Amsterdam. Varen in 2022... vignet verplicht

*Overgenomen uit de Nieuwsbrief van de VNM
(Verbond Nederlandse Motorbootsport).*

Iedere boot die door Amsterdams water vaart, moet vanaf 2022 een vignet hebben. In dit vignet zit een chip. Zo kan de Gemeente zien waar en wanneer het druk is op het water. Als het nodig is, kan de Gemeente maatregelen nemen om te zorgen voor een vlotte en veilige doorvaart. Daarnaast is het makkelijker om een verdwenen of gestolen boot met vignet op te sporen. Het nieuwe vignet is 3 kalenderjaar geldig.

Een vignet is verplicht voor alle pleziervaartuigen met een benzine-, diesel-, elektrische- of hybride motor als zij door Amsterdam varen. Kano's en kajakken zonder motor hoeven geen vignet te hebben. Hetzelfde geldt voor opblaasbare boten zonder harde bodem.

Er zijn 2 soorten vignetten:

BHG-vignet

Elke boot die ook aanmeert in openbaar water moet een Binnenhavengeldvignet (BHG-vignet) hebben. Hiermee kunt u varen en afmeren. Het soort vignet en de kosten hiervan hangen af van de grootte van uw boot en de aandrijving. Dit vignet is 1 kalenderjaar geldig.

Doorvaartvignet

Wilt u door Amsterdam varen en hebt u geen BHG-vignet? Dan is een doorvaartvignet vereist. Dit kost € 40,- en is 3 kalenderjaar geldig. U krijgt hier gratis '24 uur afmeren' bij; te activeren op een dag naar keuze. Wilt u later nog een keer afmeren, dan kunt u '24 uur' afmeren kopen. Dit kost € 30,-. De vignetten zijn te koop via amsterdam.nl/varen of de VaarWater app.

De vignet verplichting geldt voor het Amsterdamse binnenwater in alle stadsdelen. Dus ook op de volgende doorgaande vaarroutes:

- Kostverlorenvaart, onderdeel van de Staande Mastroute
 - Nieuwe Herengracht van de Amstel naar het IJ. Het IJ zelf is uitgezonderd
- Geen vignet: u riskeert een boete.

Vaart u door het Amsterdamse binnenwater en heeft u geen Doorvaartvignet? Dan krijgt u tot de zomer van 2022 een waarschuwing. Daarna kunt u een boete van € 95,- krijgen.

Meer weten: www.amsterdam.nl/varen
Download de gratis VaarWater app
Ook in andere, aan de watersport gerelateerde bladen, werd aan deze maatregelen aandacht besteed.

Inleveren van de copy 2022:

Editie juni 2022 copy inzenden voor	20 mei 2022
Editie september 2022 copy inzenden voor	20 augustus 2022
Editie november 2022 copy inzenden voor	20 oktober 2022

barstensvol creativiteit

GraphFruits verzorgde voor deze Langsij het ontwerp en het drukken ervan.

Dat doen wij voor veel verenigingen, stichtingen en bedrijven, maar vooral ook graag voor u.

GraphFruits[®]
vruchtbaar grafisch ontwerp

06 53 66 61 64

www.graphfruits.nl | info@graphfruits.nl